

Haec quamquam miranda minus stupet Aesone natus
 150 et secum 'heu miseros nostrum natosque patresque.
 hacine nos animae faciles rate nubila contra
 mittimur? in solum nunc saeviet Aesona pontus?
 non iuvenem in casus eademque pericula Acastum
 abripiam? invisae Pelias freta tuta carinae
 155 optet et exoret nostris cum matribus undas.'

Talia iactanti laevum Iovis armiger aethra
 advenit et validis fixam erigit unguibus agnam.
 at procul e stabulis trepidi clamore sequuntur
 pastores fremitusque canum; citus occupat auras
 160 raptor et Aegaei super effugit alta profundi.
 accipit augurium Aesonides laetusque superbi
 tecta petit Peliae. prior huic tum regia proles
 advolat amplexus fraternaue pectora iungens.
 ductor ait 'non degeneres, ut reris, Acaste,
 165 venimus ad questus: socium te iungere coeptis
 est animus; neque enim Telamon aut Canthus et Idas
 Tyndareusque puer mihi vellere dignior Helles.
 o quantum terrae, quantum cognoscere caeli
 permissum est! pelagus quantos aperimus in usus!
 170 nunc forsitan grave reris opus, sed laeta recurret
 cum ratis et caram cum iam mihi reddet Iolcon
 quis pudor heu nostros tibi tunc audire labores,
 quam referam visas tua per suspiria gentes!'

Nec passus rex plura virum 'sat multa parato
 175 in quaecumque vocas; nec nos' ait, 'optime, segnes
 credideris patriisve magis confidere regnis
 quam tibi, si primos duce te virtutis honores
 carpere, fraternae si des ad crescere famae.
 quin ego, nequa metu nimio me cura parentis
 180 impediatur, fallam ignarum subitusque paratis